

TEGEN DE KWAKZALVERIJ

REDACTIE-ADRES: J. Th. Balk, Keverberg 54, Amsterdam-Z.

Opgericht 1 januari 1881

**Dokter De Groot over Berglas:
Hij zag alles!**

OP DE VOORPAGINA van het Algemeen Dagblad en de bladen van de Algemeen Dagbladgroep — met een gezamenlijke oplaag van meer dan een kwart miljoen — verscheen het portret van de voorzitter van de Vereniging tegen de Kwakzalverij. Hij had aan een lid van de redactie van het Algemeen Dagblad zijn oordeel gegeven over het met een blinddoek chaufferen van de Engelsman David Berglas, die reeds eerder z.g. paranormale stunts heeft vertoond en wiens gevaarlijk optreden met hypnose in het vorig nummer van ons maandblad is gebrandmerkt.

AAN HET ARTIKEL in het Algemeen Dagblad ontlenen wij: „Neemt u van mij aan dat Berglas alles kon zien wat er op straat was en dat er geen greintje paranormaliteit bij was. Wie een beetje thuis is in die dingen weet dat er blinddoeken zijn waar je doorheen kunt kijken. En onder watten, die iemand voor zijn ogen doet en met pleisters vastzet, kan hij gemakkelijk door kijken als hij de pleister van zijn bepoederde gezicht loswipt.”

Dat zei dokter A. P. N. de Groot uit Hilversum, voorzitter van de Vereniging tegen de Kwakzalverij. Hij onderstreepte hiermee nogmaals de bezwaren van zijn vereniging tegen het televisieprogramma Opus 13.

Het is niet de eerste keer dat de vereniging met bezwaren tegen Opus 13 komt. Al bij de eerste uitzending was het raak. Berglas tekende toen een voetafdruk op het toneel en trapte er daarna op. De proefkonijnen reageerden alsof er op hún tenen werd getrapt „Het was natuurlijk je reinste boerenbedrog. Van twee mensen die aan die voetentrappertje hebben meegedaan, weet ik zeker dat het doorgestoken kaart was. Alleen weet ik niet of ze er bovendien voor werden betaald”, vertelde dokter De Groot.

ER IS AAN dit soort uitzendingen een groot gevaar verbonden. Want wat kunnen voor de niet-kritische kijker de gevolgen zijn? „Hij gaat denken dat er toch iets paranormaal is”, aldus dokter De Groot.

„En wat doet hij dan de eerste de beste keer als hij zich niet lekker voelt? Hij gaat niet naar zijn huisarts, maar naar iemand die van zichzelf beweert paranormale gaven te bezitten. Wat daar de gevolgen van kunnen zijn heb

ik in mijn praktijk als huisarts en als provinciaal inspecteur voor de volksgezondheid in Noord-Holland genoeg meegemaakt.”

Het Algemeen Dagblad maakt dan melding van het gesprek met de Vara.

„We hebben een hele tijd hierna geen bezwaren gehad tegen onderdelen van Opus 13. Tot de voorlaatste uitzending. Misschien hebben ze er niet bij stilgestaan, dat ze weer op dat paranormale kwamen. Ik zie dat dan wel als een fout in het geven van leiding,” zegt een teleurgestelde dokter De Groot.

Over die voorlaatste uitzending, waarin Berglas hypnotische kunsten uithaalde, is dokter De Groot niet bij de Vara gaan praten. Zijn vereniging heeft zich rechtstreeks tot de hoofdinspecteur voor de geestelijke volksgezondheid gewend. „Want”, zo besluit dokter De Groot, „bij zoiets zakken andere „prestaties” van David Berglas in het niet”.

Dag van de verpleging

OP DE 12DE MEI, de geboortedag van Florence Nightingale (1820-1910) is weer ruime aandacht geschonken aan de „dag van de verpleging”. Er werd een krant uitgegeven, waarin de verschillende richtingen in de verplegingen werden belicht. Tot degenen, die artikeltjes schreven behoren ook de 96-jarige zuster F. Meyboom, Max Tailleur en Henri Knap. Er werd ook een uitgebreide lijst opgenomen van opleidingsinrichtingen. De krant is nog te bestellen op een briefkaart met een extra frankering van 40 cent bij de Publiciteitscommissie Federatie van Verplegenden, Prinsengracht 474-I, Amsterdam-C.

**Kruiden-adviseur
is al halve eeuw
in 't vak**

DE RECHTBANK TE 's-Hertogenbosch heeft de 61-jarige W. J. van D(oorn) uit Eindhoven tot een boete van 250 gulden, subsidiair 25 dagen hechtenis veroordeeld wegens het onbevoegd uitoefenen der geneeskunst. Van D. had aan de rechtbank medegedeeld, dat hij dit werk als „kruidenadviseur” al vijftig jaar deed. De eis van de officier van justitie, mr. Hulleman, was 500 gulden boete, subsidiair 50 dagen hechtenis. Van D. is van het vonnis van de Bossche rechtbank in cassatie gegaan... En naar men moet vrezzen zal hij zijn praktijken nog wel voortzetten.

„Ik ben paranormaal begaafd”, zo wist hij de rechtbank te vertellen. „Als ik tegenover iemand zit kan ik vaststellen aan welke kwalen hij lijdt. Ik heb ook vaak personen naar de dokter verwezen, omdat ik ze niet kon helpen. Alleen wanneer ik beslist wist, dat de kruiden konden helpen, schreef ik die voor. En dan zei ik er ook soms nog bij, dat de kruiden de kwaal niet konden verhelpen, maar wél verlichten”.

Van D. bleek wel van zichzelf overtuigd. Uit de woordenstroom, die de rechtbank over zich liet gaan, viel op te maken, dat volgens Van D. zijn diagnose in 98 van de honderd gevallen juist is gebleken. Hij deed het niet om geld te verdienen. „Mijn vrouw en ik konden er van leven, meer niet. Voor mijn advies berekende ik niets. Ik verwees de mensen door naar mijn vrouw, die de kruiden verkocht, die ik adviseerde. We hebben 268 soorten kruiden en vragen lage prijzen”.

DE MAN HAD nog al wat Belgische klanten en zo kwamen twee gezusters uit het Belgische Poppel als getuigen voor het hekje. Zij bevestigden

VERVOLG OP BLZ. 2

Wetenschappelijk niet-verantwoorde gezondheidsbemoeyenis is KWAKZALVERIJ

Leer ons de MOTIEVEN kennen! . . . . .

HET ZAL BIJZONDER waardevol zijn wanneer men in de strijd tegen de kwakzalverij eenmaal kan zeggen: dat en dat zijn de redenen, waarom iemand naar een magnetiseur gaat. En dat is de reden, waarom iemand zich schaart onder het gehoor van een gebedsgenezer. Zover is het helaas nog niet.

Er zijn natuurlijk gevallen, waarbij het niet moeilijk is te bevroeden waarom iemand die weg koos. Zoals in het geval dat dokter Uitterdijk in ons maartnummer aanhaalde: een patiënte met een ernstige huidziekte, die onder behandeling was van een specialist, daar geen duidelijke verbetering bespeurde en toen, vermoedelijk ook al aangelokt door de verbazingwekkende publiciteit die de heer Croiset omringt, zich tot hem wendde. Zonder resultaat, zoals haar na vijf maanden heel duidelijk bleek.

Maar er is een andere categorie, een zeer grote categorie, waarvan, naar men mag aannemen, de aandoeningen meer op psychisch terrein liggen en die met allerlei psychogene kwaaltjes sukelen — waarom laten zij de spreekkamer van de huisarts links liggen? Waarom wenden zij zich tot de „wonderdoener”, die kijkt en strijkt? Als deze zelfde categorie door een griep wordt overvallen, een pols breekt . . . ach, dan roepen ze heus toch wel weer de huisarts.

Onder leiding van prof. Pannekoek is een medicus een proefschrift aan het voorbereiden dat gewijd zal zijn aan

Kruiden-adviseur

VERVOLG VAN BLZ. 1

de mededelingen van de verdachte over de gang van zaken. L. Baks had 120 Belgische franks (f 9,—) betaald voor kruiden, die Van D. haar had voorgeschreven voor ademhalingsmoeilijkheden, haar zuster betaalde 130 B.f. (ongeveer 10 gulden) voor kruiden tegen eczeem. Meer hadden de dames niet betaald. Of de kruiden ook hadden geholpen kwam er tijdens de rechtszitting niet uit.

„Een ernstige zaak”, vond de officier van justitie. Van D. bemoeit zich met zaken, waarvoor hij niet gestuurd heeft en waarvoor hij geen bevoegdheid bezit. Op de wijze waarop hij optreedt houdt hij toch zieken bij de dokter weg. Het maken van woekerwinsten kon de officier niet vaststellen en dat weerhield hem om de maximumstraf van 1000 gulden, subs. 100 dagen hechtenis te eisen.

de motieven van degenen die naar kwakzalvers gaan. Het resultaat van dit onderzoek zal een hechte basis kunnen vormen waarop de strijd tegen het kwaad van de kwakzalverij met des te meer resultaat kan worden gevoerd. In het nummer van oktober 1966 hebben wij ook al eens gewezen op de waarde van een onderzoek naar de motieven.

Onlangs hebben de kinderbeschermingsorganisaties een onderzoek laten instellen naar de opvattingen, die bij het publiek bestaan over de kinderbescherming en over de bereidheid om als pleegouders op te treden. Dit was, aldus mevrouw dr. M. Zeldenrust-Noordanes, directielid van het Instituut voor Psychologisch Markt- en Motievenonderzoek, een unieke opdracht. De onderzoeken liggen gewoonlijk in de commerciële sfeer. Maar men kon bij dit onderzoek uiteraard profiteren van de ondervragingstechnieken die men heeft ontwikkeld. Dat ging in drie fasen: eerst groepsdiscussies, toen honderd interviews, en op grond daarvan werd een methode ontwikkeld om een groot aantal mensen te ondervragen. Hoewel een dergelijk onderzoek nogal kostbaar is kan men toch de vraag stellen of ook in deze richting niet een mogelijkheid schuilt om een beter inzicht te krijgen in de houding van het publiek tegenover de kwakzalverij.

Geestelijk overspel

IN ELSEVIERS WEEKBLAD van 11 maart werd in een interview met de veel-geïnterviewde Gerard Croiset ruime aandacht geschonken aan magnetisme en helderziendheid. Een inzender in Elseviers Weekblad, de heer H. J. Goldschmeding te Eindhoven reageerde hierop als volgt:

Het blijkt weer eens hoeveel mensen hiermee in contact komen, en velen vinden het prachtig. In de Bijbel kunnen we lezen wat God ervan vindt. Bijvoorbeeld in Deuteronomium 18 : 10-12 en Leviticus 20 : 6. Daar wordt het contact met waarzeggerij, helderziendheid e.d. overspel genoemd. Het doel van 't mensenleven is gemeenschap met Christus. De Christen die zich met deze zaken in laat, pleegt dus geestelijk overspel. Hij komt in contact met Gods tegenstander, de duivel. Geestelijke gemeenschap blijft niet zonder gevolg. Mensen die zich met occulte zaken hebben ingelaten, zijn vaak onderhevig aan geestelijke spanningen, depressies, geremdheden e.d. Hernieuwd contact brengt meestal verergering in plaats van de verwachte verlichting.

Provo had kaartjes met "arts"

ALLERHANDE FIGUREN PLEGEN zich op te trekken aan het imago van de arts. Soms hullen zij zich in een witte doktersjas met geen ander doel dan waardeloze spullen duur te verkopen, voorgevend dat die spullen alle mogelijke kwalen zullen genezen. Dan weer geeft iemand zich voor arts uit om jonge vrouwelijke patiënten te kunnen „behandelen”, soms ook is het aangewezen middel van oplichters om zich te tooien met de autoriteit van de medicus. Ook een Amsterdamse provo heeft zich laten zonnen in de glans van het woord arts. En hij kocht een stethoscoop om aan geloofwaardigheid te winnen.

Het was een 19-jarige gids op een rondvaartboot. Voor de hoofdstedelijke rechtbank stond hij terecht wegens helling en aanzetting tot diefstal. Tijdens de zitting bekende de jongen dat hij als „dokter” een keer een consult had gegeven op de provoboot in de Prinsengracht. De jonge provo had zijn 20-jarige verloofde, verkoopster in een boekhandel, aangezet om daar geld te stelen. In totaal ruim 1000 gulden.

„Ik wilde daarmee testen of zij werkelijk van me hield”, vertelde de gids. Het meisje verwacht een kind van hem.

Op de vraag van de president van de rechtbank bevestigde hij dat hij visitekaartjes had laten drukken waarop hij zich arts liet noemen. Hij had al een paar „patiënten” die hij adviezen gaf. „Als het ernstig was stuurde ik ze naar een echte dokter,” verdedigde de provo zich.

De president wilde dat wel geloven maar liet toch de visitekaartjes maar in beslag nemen.

Tegen verloofde Rietje uit Diemen eiste de officier zes maanden voorwaardelijk en een boete van 75 gulden. Als zij in juli meerderjarig wordt wil zij met Jan gaan trouwen. Haar vader wilde tot nu toe geen toestemming geven voor het huwelijk met de pseudo-dokter.

Volgens een psychiatrisch rapport stond zij volkomen onder invloed van Jan.

De jongen bekende schoorvoetend dat hij het meisje sloeg en zelfs een keer met zijn brommer op haar in gereden was. Van het geld dat Rietje voor hem stal kocht hij een dure camera en een bandrecorder. Ook schafte hij zich een stethoscoop aan om zijn „image” van dokter wat waarschijnlijker te maken. Behalve het gestolen geld moest het meisje hem iedere maand ook nog een deel van haar salaris overhandigen.

**als 't kalf
gespoten is**

DE TRIESTE GESCHIEDENIS met de clandestiene insputingen met hormoonpreparaten om mestkalveren maar snel te doen groeien heeft, men heeft het kunnen lezen, nogal wat gevolgen gehad. Na de geruchtmakende rechtszaak te Arnhem, waarbij een vijftal kalvermesters werd veroordeeld, sloot Italië de grenzen voor ons kalfsvlees. Een Alkmaarse exporteur beklagde zich over... de publiciteit, aan deze zaak gewijd. De gezondheid van de consumenten interesseerde hem blijkbaar niet.

De Consumentenbond publiceerde in het aprilnummer de vraag of de controle op het insputen met hormoonpreparaten, die in een snel tempo werd ontwikkeld, ook niet dienstig zou zijn voor het

kalfsvlees dat in het buitenland verkocht wordt.

De justitie trad ook op tegen twee Vlaardingers en een Rotterdammer, die „werkzaam waren in de sector van de diergeneeskunde in het algemeen”. De Vlaardingers worden ervan verdacht hormoonpreparaten (stilboestrol en hexostrol) te hebben verkocht aan anderen dan dierenartsen, apothekers en diergeneeskundige instellingen. Dit is volgens de anti-bioticawet verboden.

Eind april werden wettelijke bepalingen van kracht om te voorkomen dat vlees van met hormonen behandelde dieren in de consumptie komt. De staatssecretaris van sociale zaken en

vervolg op blz. 4

Helderziende Majaфра is boos op ons

OVER DE HELDERZIENDE Majaфра (J. Frankenhuis) te Amsterdam hebben wij in het februarinummer van het jaar 1965 het een en ander bericht. Zulks naar aanleiding van vragen van onze toenmalige secretaris aan Majaфра, die strooibiljetten verspreidde waarin werd beweerd dat hij „nationaal en internationaal wetenschappelijk getest” was. J. van den Berg van Vrij Nederland wijdde onlangs een interview van liefst een hele pagina aan deze Majaфра.

„De heer Majaфра is niet alleen helderziende, maar ook particulier detective en magnetiseur, alleen van het rechercheren en magnetiseren komt de laatste tijd niet zo veel meer.” Nu is hij dan in hoofdzaak „helderziende, psychometrist, psychoscopist, noem het wat u wilt, het betekent toch allemaal zien”. En nu komt ook uit de doeken hoe hij getest is. Want hij ging naar prof. Tenhaeff in Utrecht, „om van hem een waarmerk van het echte te krijgen”. Toen hij binnen was, zei Majaфра: „Ik krijg buikpijn van Maria”. De zaak was toen gauw gepiept, want prof. Tenhaeff had inderdaad zijn schoonzuster Maria in huis, die op dat moment last had van buikpijn.

Uit het interview blijkt dan verder, dat één ding hem, Majaфра, steekt. „Wij worden over het algemeen beschouwd als kwakzalvers”. Hij geeft toe, dat 90 percent in dit beroep inderdaad op zwendel neerkomt, maar hij wil de goeden toch niet uitsluiten.

Enkele leden opgebeld

In het bijzonder is hij gebelgd op de „Bond tegen de Kwakzalverij”, zoals de heer Majaфра onze vereniging aanduidt, die niet alleen een blad uitgeeft, maar ook in een forum voor de radio van zich deed spreken. Onder meer

werd gesteld, dat dergelijke kwakzalvers allemaal een villa hebben en in een dure slee rondrijden. Majaфра heeft toen „enkele leden van de Bond” opgebeld en gevraagd of zij zich persoonlijk van zijn luxe op de hoogte wilden stellen. „Ik heb geen villa en ik rijd niet in een dure slee. Bij ons in Twente zeiden ze altijd: je wordt nooit van een gouden koets overreden, maar altijd van een strontwagen”.

Deze kordate uitspraak behoeven wij niet nader te weerleggen. Ook onze vereniging weet heel wel, dat niet alle magnetiseurs in villa's wonen en in dure auto's rijden. Zo iets is ook nooit bewezen. Maar er zijn magnetiseurs, die wel degelijk die luxe naar buiten demonstreren. Majaфра vervolgt tegen J. van den Berg:

„Het is toch te gek. Ik krijg hier allerlei patiënten, die bij de dokter geen baat vinden. Laatst nog een meisje met een afschuwelijke huiduitslag. Je praat lang met haar en in dat gesprek worden allemaal dingen duidelijk. Je schrijft haar gezonde middelen voor, bepaalde dingen die ze wel en die ze niet moet eten. Dat mag iedereen doen, want de wet op de uitoefening van de geneeskunst van 1865 zegt alleen dat je de mensen niet mag aanraken en dat ze zich niet mogen ontkleden”.

(Ten overvloede: dat staat bepaald niet in die wet. Een kwakzalver is strafbaar omdat hij een beroep uitoefent waarvoor de wet een toelating vordert. En een magnetiseur oefent de geneeskunst uit, ook al kleedt zijn patiënt zich niet uit en ook al raakt hij haar of hem niet aan. Er is een arrest van de Hoge Raad van 25 juni 1923, waarin wordt beslist dat de bevoegdheid om met uitsluiting van anderen de geneeskunst

WODKA ALS GENEESMIDDEL

IN ZIJN BOEK „The Razor's Edge” schreef de, enige tijd geleden, op hoogbejaarde leeftijd overleden, Engelse schrijver Somerset Maugham, dat de Poolse bisonwodka, de zubrowka, goed voor de gezondheid is. Poolse dagbladcorrespondenten in het Westen hebben een verklaring genoteerd van de Italiaanse hoogleraar G. Giardino uit Modena, dat deze zubrowka goed is voor maag- en andere zweren. In Polen bestaat een staatsmonopolie voor alcoholische dranken. Kazimirs Jarosz is daar de directeur van en hij blijkt, volgens het Poolse nieuwsagentschap, zeer in zijn sas met deze belangstelling voor de bisonwodka. „Wij hebben er nog geen wetenschappelijk gefundeerde mening over, hoewel wij enig onderzoek op dat gebied verrichten. Dorpskwakzalvers schrijven ook een glas — maar dan slechts één — zubrowka voor, dat elke avond gedronken moet worden tegen zenuwachtigheid”. Misschien helpt het, meende Jarosz.

uit te oefenen, niet is beperkt tot die geneeskunst, welke steunt op de door de wet tot het bekomen dier bevoegdheid vereiste kennis en ervaring, maar zich uitstrekt over het hele gebied der geneeskunst, welke middelen daarbij ook worden gebezigd en welke met h o d e daarbij ook wordt toegepast. Dit arrest ging over magnetiseren door handbewegingen en handoplegingen benevens het verstrekken van z.g. gemagnetiseerd water).

als 't kalf gespoten is

vervolg van blz. 3

volksgezondheid, dr. R. J. H. Krusinga, heeft hiertoe in de voorschriften krachtens de Vleeskeuringswet enkele aanvullingen aangebracht. Onderzoek of hormonen zijn toegediend is nu mogelijk door het ontwikkelen van een betrouwbare laboratoriumtest. Op deze wijze kunnen eventueel door het buitenland gevraagde garanties worden verleend. Blijkt bij het onderzoek, dat een kalf met hormoonpreparaten is behandeld, dan wordt tegen de eigenaar-kalvermester een vervolging ingesteld. Het vlees wordt afgekeurd en vernietigd.

Vage randfiguren

MEN KAN GERUST zeggen, dat het netto-overschot per gemest kalf tweemaal zo groot is, als men dit dier met een hormonen-injectie heeft behandeld. Ofschoon men, evenals bij doping van sportlieden, slechts fluisterend spreekt over deze zaken, weet men in agrarische kringen, dat aldus behandelde kalveren in de mestperiode vijf kilo zwaarder worden. De vakman-inkoper constateert een zekere malsheid, die bij de niet behandelde kalveren niet voorkomt en die nog op een 10 tot 15 cent per kg extra komt te staan. Dus dat is ongeveer f 20,— per kalf, berekent de landbouwmedewerker van de Haagsche Courant. Bij het mesten van bijv. vijftig kalveren in acht weken is het verschil niet gering.

Het is bekend dat vele boeren zich hebben verzet tegen behandeling van hun kalveren door vage randfiguren uit de marktwereld. Maar de een na de ander is om financiële redenen door de knieën gegaan. Pas het bekend worden van justitieel ingrijpen heeft er de schrik ingebracht en nu is een ander weer snel aan het verminderen. In de urine zijn de stoffen thans aantoonbaar.

De fabricage van hormoonstoffen is niet verboden, evenmin als de import en groothandel. En nu is men bij de laatste schakel begonnen. Bij de veehouder de scharrelaar in medicijnen en een enkele veevoerfabrikant. De veevoederfabrikant W. A. Pesch is van

HARDE VERKOOPARGUMENTEN VAN BEN HOEKENDIJK

ONDER HET IRONISCH hoofde „Ben over Rood” (te weten de gebedsgenezer Ben Hoekendijk) schreef Vrij Nederland over de familie Hoekendijk, die zoveel zakelijkheid in de gebedsgenezing weet te doen, het volgende:

„In 1952 kreeg mevrouw Horsting, West-Kruiskade 31-d te Rotterdam, een ongeval waardoor de vierde rugwervel scheef kwam te staan. Alles wat de doktoren aan deze hernia konden doen was een orthopedisch korset voorschrijven. Maar de pijn en de ziekte bleef.

Toen in 1965 de tent in de stad kwam, liet mevrouw Horsting voor zich bidden. En God deed een wonder. Ze werd volkomen genezen, heeft het orthopedisch korset niet meer nodig, en kan alles weer doen.”

Dit soort genezingsgevallen zijn de harde verkoopargumenten van evangelist Ben Hoekendijk.

Deze prediker kwam van 23 tot 28 mei in Rotterdam — een gebeurtenis die hij vooraf liet gaan door een intensieve advertentiecampaignede Rot-

mening, dat men door de grote vertragung van volgens hem zeven jaar, de ene boer na de andere heeft gedwongen door de knieën te gaan. Nu, zo meent hij, is de enige weg het opruimen van de kalveraugiasstal. Uiterst snel, via strenge maatregelen moet aan het buitenland en de gebruikers in eigen land de garantie worden gegeven, dat met het spuiten is afgelopen.

Daarvoor is nodig een straffere controle door de veterinaire dienst en door de inspectiedienst, die op het oog niet moeilijk lijkt. Want wie het eenmaal weet, kan het verschil tussen een behandeld kalf en een onbehandeld zien. Het gaat daarbij om zeer grote belangen.

Een export van f 300.000.000 is een te grote troef in de handelswereld om er lichtvaardig mee om te springen.

terdamse bladen, alsmede een uitgebreide documentatie die aan de redacties van deze nieuwsmedia werd verstuurd.

„Er zijn”, schrijft Hoekendijk, „inderdaad grote wonderen gebeurd in het verleden en nog dagelijks geneest de Heer zieken. Interviews en getuigenissen verschijnen in elk nummer van het maandblad „Opwekking” (oplage 10.000). Deze getuigenissen worden ondergebracht in ons GODDELIJKE GENEZINGS ARCHIEF, (Hoofdletters evang. B.H.)

Dat Hoekendijks stichting groeit en bloeit blijkt o.m. uit het aantal medewerkers, waaronder opmerkelijk veel familieleden zijn waar te nemen: J. F. Hoekendijk (Dandenong, Australia), K. Hoekendijk (Stromen van Kracht, box 111 Baarn), K. Hoekendijk-la Rivière (Bennekom) en Wies Hoekendijk die op het ogenblik bezig is aan de montage van „de eerste Nederlandse film met wonderen en tekenen”, die dit najaar in première zal gaan.

Dit ongetwijfeld opmerkelijke filmisch werk, op Kodachrome 16 mm vastgelegd, is de neerslag van het recente bezoek van Hoekendijk aan Indonesië.

Ben Hoekendijk over deze film — waarin „ontroerende scènes zijn opgenomen en waarvan tien kopiën naar Indonesië worden teruggestuurd” — „We schamen ons niet te zeggen dat we voor deze film Uw steun nodig hebben. Zo'n film in een dessa gedraaid, kan grote mensenmassa's samenbrengen en ontelbaren tot Jezus brengen. Help ons met een speciale gift.

Voor hen die f 200,— overmaken — desgewenst in gedeelten — hebben we, als blijk van onze dank, een prachtig Engels nieuw testament, dat bekleed is met olijfhout, en vanuit Jeruzalem wordt verzonden.”

En mocht er nog twijfel bestaan: „In dit Nieuw Testament zijn de woorden van Jezus rood gedrukt . . .”

Is dat niet wonderbaar?

Bestuur van de Vereniging tegen Kwakzalverij: A. P. N. de Groot, Arts te Hilversum, Voorzitter; E. Mijnaerds, Tandarts te Amsterdam; Mevr. J. W. J. Vermeulen te Haarlem, Secretaresse; L. Brest te Amsterdam, Penningmeester; Mr. J. E. Goudsmit, Kantonrechter te Haarlem; J. J. Aukema, Dierenarts te Steenwijk; Mr. J. D. van den Berg, Rechter te Arnhem; J. E. Buijter, Apotheker, Farmaceutisch Inspecteur van de Volksgezondheid te Zwolle; P. L. Stal, Arts te 's-Gravenhage; J. van Baak, Dermatoloog te Utrecht; J. M. de Haas, Tandarts te Heemstede; mej. drs. P. H. van Marle, Apotheker te 's-Gravenhage; J. W. Gosker, Inspecteur van Politie te Arnhem; J. Noord te A'dam en M. Paulissen te Voorburg.

Lidmaatschap van de Vereniging incl. Maandblad min. f 7.50. voor studenten, verpleegsters, arts-, tandarts- en apothekers-assistenten en kraamverzorgsters f 2.50. Adres voor het opgeven van leden en abonné's: Oranjelaan 6, Hilversum. Penningmeester: L. Brest, Argonautenstraat 19a, A'dam-Z. Postgiro van de Ver. 32237 te Amsterdam. Gem. Giro K 1672.

DRUKKERIJ SYSTEMA N.V.
Amsterdam

Abonnement per jaar franco per post bij vooruitbetaling f 7.50 voor studenten, verpleegsters, arts-, tandarts- en apothekers-assistenten en kraamverzorgsters ..... f 2.50

Correspondentie Oranjelaan 6, Hilversum.